

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 331. Quid sit peculatus, & quæ ejus poenæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

venerabilem, qui filii sint legit.) quam etiam Episcopus pro hoc crimine etiam Laiciis infligere potest, utpote illi quod ad hoc crimen subiectis, quia per illud detrahatur Religioni Christianae. Abb. in cit. c. 1. h. t. quamvis per mortem etiam intelligi possit depositio ab Ordine & officio; cum & ipsa sit mors quaedam civilis. Pirh. l. c. quin & Iudex ecclesiasticus furem hominis liberi tradere potest curiae seculari morte ponendum. Harprech. in §. 1. Inter. Inst. de publ. iudiciis. n. ult. Porro has penas plagiariorum, tam iure civili, quam canonico statutas non incurri à magnis dominis, dum sibi invicem donant pigraos, cantatores, moriones & similes, quia non dant illos, ut priventur libertate, sed ut liberi maneant, sicut ante erant apud donantem, tradunt Abb. in c. 1. h. t. in princ. Bart. in L. lege. ff. ad Leg. Jul. peculat.

Quaest. 331. Quid sit peculatus, & quae eius poena?

1. Resp. Primò: Est crimen publicum, seu species furti, quo pecunia publica ab eo, cuius fidei & periculo commissa non est, furripitur. L. 9. §. Labeo. ff. ad Leg. Jul. peculat. veniuntque nomine pecuniae publicae res omnes ad avarium Reipublicae, aut fiscum Principis pertinentes. cit. L. lege. & §. 9. Inst. de public. iudic. quo etiam reduncuntur pecuniae communes, sacrae & religiosae. cit. L. lege. ut autem haec species furti distinguatur ab altera eius specie, nimirum furto Sacrilego, aliqui in descriptione illius addunt, pecunia profana. Tale itaque crimen loquendo generaliter committunt, qui fraudem faciunt per se, vel per alios arario publico. L. 1. ff. ad Leg. Jul. pecul. & in specie, qui pecuniam publicam auferunt, recipiunt, & in usus suos convertunt. L. 1. ff. & L. unic. c. h. t. Item, qui in aurum, argentum, aes publicum aliquid induunt, & immiscent, quo id peius fiat. Lauterb. in §. Lib. 48. tit. 13. ad Leg. Jul. pecul. §. 2. citans L. 1. & §. 9. ff. ad Leg. Corneli. de falsi. Item Iudices, qui auctoritate officii pecunias publicas ad se trahunt, & penes se retinent. Lauterb. l. c. juxta L. unic. c. h. t. Item, qui praedam ab hostibus captam furripiunt. L. 13. ff. h. t. plura exempla peculatus vide apud Lauterb. l. c. inter quae illius reos numerat, qui ad peculatum ministerium suum praebuerunt, vel res substractas scientes, vel quovis modo committentes peculatum susceperunt. §. 9. Inst. L. 1. & §. 6. §. fin. ff. L. unic. c. h. t.

2. Resp. Secundò: Poena peculatus alia est pecuniaria, & quidem quadruplum. L. Sacrilegii poenam. in fin. & L. is, qui. ff. h. t. Lauterb. l. c. §. 4. Reiffenst. h. t. n. 62. Extenditur haec poena adversus haeredes committentis peculatum, contraque eos movetur quaestio principalis ablatae pecuniae. L. fin. ff. h. t. sed non nisi intra annum ejus, qui peculatum fecit. Arg. L. 2. ff. ad Leg. Jul. repet. Gilhaus. arb. crim. c. 2. t. 28. n. 7. in fin. Lauterb. l. c. Alia est corporalis, & quidem in privatis personis deportatio. L. peculatus. ff. h. t. quae tamen poena hodie in usu non est, sed ei successit poena arbitraria. Farin. pr. crim. p. 7. q. 171. n. 5. Pirh. h. t. n. 39. In magistratibus vero, personisque publicis publico officio fungentibus, eorumque ministris, qui tempore administrationis tales pecunias abstulerunt, est poena capitalis. §. item Lex Julia peculatus. Inst. de publ. iudic. L. unic. c. de crim. peculat. Pirh. Reiffenst. Lauterb. ll. cit. eò quod, cum huiusmodi personae plures haberent opportunitates, pecunias publicas intercipiendi, hinc & majoris poenae metu

R. P. Leurr. Jur. Can. Lib. V.

fuissent deterrendae. Menoch. de arb. cas. § 87. n. 6. Matth. L. 48. tit. 10. c. 2. n. 2. Lauterb. l. c. Peculatus denique, quem de iure canonico committunt Presbyteri, alique Clerici bona ecclesiastica sibi appropriantes vel alienantes, punitur excommunicatione, nisi res surreptae celeriter restituantur. c. si quis de rebus eccles. non alien. & si, qui illum commiserunt, restituere non possunt, deponuntur, c. Diaconi. 12. q. 2. Farin. l. c. n. 10. Pirh. n. 39. in fin.

Quaest. 332. Quid sit furtum de rebus, & quae poena illius?

1. Resp. Primò: In strictissimo sensu est delictum publicum, quo pecunia publica ad usum publicum deputata non erogatur ad illum ab eo, cuius fidei & periculo concedita, sed retinetur, vel in alium usum convertitur. Lauterb. l. c. §. 9. Reiffenst. h. t. n. 63. Sicque residuum differt à reliquo, quod in rationibus privatis restat, ut Harprech. ad §. 11. Inst. de publ. iudic. n. 36. sic itaque hoc crimen committitur à dolosis quaestoribus, praefectis, publicanis & similibus officialibus, qui pecuniam publicam ad certum usum delegatam ex proposito retinent, & in usum illum non erogant. L. 2. §. 4. L. 9. §. fin. ff. h. t. nisi in aliud commodum publicum expenderint, ut Menoch. l. c. cas. § 86. n. 26. ubi tamen id ipsum sublimitat in pecunia ad salaria deputata, vel qui ex locatione, emptione alimentaria, aliave ratione acceptam pecuniam publico non solvunt, vel in usum proprium convertunt. cit. L. 4. §. 3. & cit. L. 9. §. 6. atque ita de hoc crimine criminaliter accusari possunt, qui pecuniam salario & stipendium debito tempore non solvunt, praefecti, qui stipendia militaria militibus non exsolvant, Xenodochiorum perfidi administratores, Senatores redditus civitatis in suos usus convertentes, qui tamen ex sola culpa, nimirum ex negligentia tantum (quae potius quam dolus praesumitur) rationes reddere nequeunt, modò defectum resarciant. Lauterb. l. c. §. 10. cum Berlich. p. §. concl. 57. n. 56. & seq. sed nequeis, cuius fidei pecunia, vel aliud quid cum administratione, sed privata committitur (qualis tutor, curator, insitor, negociorum gestor) ob conversionem in alium finem, non tenetur hac ratione residui, nec furti, nisi de animo furandi constet, Berlich. n. 22. & seq.

2. Resp. Secundò: Convictus de hoc crimine praeter infamiam omnibus delictis publicis statutam. L. infamem. ff. de iud. publ. & motionem ab officio, ut Gilhaus. l. c. n. 9. Harprech. n. 38. Lauterb. l. c. §. 11. ultra rem iniquè decretam, vel non debitè erogatam, punitur amplius tertia parte rei, v. g. qui retinuit 300 florenos, praeterea pro poena solvere debet 100. cit. L. 4. §. 1. ff. ad Leg. Jul. peculat. & qui non habet in aere, punitur in corpore, v. g. carcere, vel prout delicti circumstantiae exigunt, nunquam tamen extra Electoratum Saxoniae puniri, ut fures suspensio, sed poenā extraordinariā, docent Berlich. l. c. n. 31. Carpz. pr. crim. 9. 85. n. 16. Porro in haeredes quoque illius, qui residua debent. L. fin. ff. h. t.

Quaest. 333. Quid sit abigeatus, & quae poena illius?

1. Resp. Primò: Est species furti, vel quasi furti, & maleficium extraordinarium, quod in pecoribus è stabulis, pascuis, gregibus abducendis committitur, quorum proinde praedatores, abigei,

A a

abigea-